

фахівцями, які вчилися за кордоном, які чудово володіють іноземною мовою, або і багатьма іноземними мовами, вивчаючи їх з дитинства. Саме тому росте попит на курси іноземних мов, другу вищу освіту, курси перепідготовки. Однак слід зауважити, що сьогодні люди надзвичайно завантажені інформацією, мають практично необмежений доступ до різноманітних навчальних ресурсів, проте потерпають від гострого дефіциту часу. А це, у свою чергу, призводить до скорочення часу, відведеного на аудиторну роботу, і ставить виклик викладачам: як саме інтенсифікувати заняття з іноземної мови та забезпечити «зворотній зв'язок» викладач-слухач?

Останнє забезпечується не тільки майстерністю викладача чітко і зрозуміло пояснити новий матеріал, а насамперед в умінні ставити проміжні задачі після невеликої порції матеріалу і тим самим тримати увагу слухачів і активізувати вже отримані знання, а також за мінімальних витрат часу сформувати міцні уміння і навички для практичної діяльності. Це можна досягнути органічно поєднуючи індивідуальні, фронтальні та інші форми роботи, переходячи від одного до іншого режиму та темпу роботи. При навчанні іноземної мови дорослих однією з найважливіших задач є апеляція до попереднього досвіду, набутих раніше знань, створення асоціативних зв'язків, логічних ланцюжків, забезпечення цілісності інформації, опора на реальну професійну діяльність.

Важливим елементом формування іншомовної компетенції слухачів є планування часу аудиторної та позааудиторної роботи. У цьому контексті, важливим завданням викладача є оптимальне поєднання і співвідношення завдань, що виконуються в групі і самостійно, з одного боку, щоб інтенсифікувати заняття, винести за його рамки все те, що можна зробити до і після нього самостійно. Доцільним є фронтальне відтворення фрагментів аудіотексту в аудиторії, що допомагає формувати навички аудіювання, говоріння і тренує так звану «оперативну» пам'ять слухачів. Так само опрацювання лексичних одиниць групами слів (слово + його похідні), побудова стійких зв'язків і словосполучень, опора на асоціації, використання комунікативного і діяльнісного підходу, коли лексичні одиниці, словосполучення, граматичні явища, навички відпрацьовуються у процесі комунікації. Мета викладача – не просто дати якийсь обсяг теоретичних знань, а навчити людину ефективно спілкуватися іноземною мовою, а саме читати і розуміти, говорити так, щоб інші розуміли, писати так, щоб було зрозуміло викладену думку, слухати, щоб повністю усвідомлювати інформацію. З урахуванням подальшої професійної реалізації, яка передбачає комунікацію з іноземцями, виконання фахових завдань, збір та обробку і аналіз автентичної інформації, слід включати ці елементи в комплекс завдань, що реалізуються під час практичних занять.

Світлана Юрченко
старший викладач НАУ, м. Київ

TEACHING FOREIGN LANGUAGES FOR SPECIFIC PURPOSES: TERMS AND REALITIES

In its broad sense, reality can be defined as “the world or the state of things as they actually exist, as opposed to an idealistic or notional idea of them”. When it comes to teaching foreign languages for specific purposes, which is inseparably connected with the cultural awareness of the learner, a reality takes on a somewhat different meaning – a name of some material object, a historical fact, a government body, a folklore figure or mythological creature which can be found in a particular culture.

According to some researches into realities, the nature of realities can be close to that one of localisms (words used in a particular area), professionalisms (words whose usage is limited to a particular profession), slang (words and phrases that are regarded very informal, are a

commonplace in spoken language rather than in writing, and are typically restricted to a particular context or group of people), and some jargon (special words or expressions used by a particular profession or group of people, which makes them difficult for others to understand). One cannot argue that the above-mentioned lexical groups are of a unique character. At the same time, unlike realities, which are inherent in a nation's literary language, these lexical groups can be classified as non-literary vocabulary, that is they differ stylistically from realities.

Longman Dictionary of Contemporary English defines a term as "a word or expression that has a particular meaning, especially in a technical or scientific subject". Since the language for some specific purpose is densely packed with terms, having a good command of terms can hardly be overestimated. In contrast to localisms, professionalisms, slang, and jargon, some terms are more difficult to differentiate from realities, since terms may also relate to unique referents. In addition, terms, like realities, also belong to the lexical semantic system of the literary language.

Nevertheless, terms and realities differ in a number of ways. Terms are believed to be used mainly in scientific literature, while realities, on the contrary, are more typical of fiction, where they add to national, local, and historical coloring.

Furthermore, terms and realities are of different etymology: terms are largely artificially created to give names to notions and objects, with Greek and Latin morphemes used sometimes, whereas realities originate primarily from folklore in the natural course of things. Therefore, realities are closely linked to a nation's mode of life, history, and culture.

Another difference between terms and realities stems from the national character of realities and international character of terms. Due to this fact, terms and realities spread differently. Being names of some objects, terms expand as the objects they denote expand, for example, when sharing some scientific knowledge. Terms may belong to the whole mankind, crossing international borders. Unlike terms, realities belong to a particular culture where they came to existence, some realities being borrowed from other cultures though. In contrast to terms, which normally are not emotionally or stylistically colored, nor they have any national belongingness, realities possess all these features.

Most realities, being used in a functional language, are essentially term-based realities. Many scientific, journalistic and fiction texts abound in sophisticated terms related to science, government structure, economy, law, warfare, arts, education, etc. which are familiar to native readers. These terms being popular and commonly used, become realities.

Similarly, many realities which are not terms per se are close to the latter as far as their semantic structure is concerned. Such realities rarely have synonyms or opposites. Thus, the boundary between terms and realities is often blurred.

In view of all the above mentioned, there can be made a conclusion that in order to master a foreign language for some specific purpose, a learner must pay due attention to both terms and realities, since being a confident user of this essential part of vocabulary can bring undeniable benefits in professional communication.

*Олеся Яцук
старший викладач НАУ, м. Київ*

TESTING STUDENTS

Teachers test students all the time because testing means to find out what students know and remember. Five examples of classroom testing are:

- concept questions; test if students understand meaning
- eliciting; tests what students know and remember
- language exercises; test what students know